

[Metta Madsen.]

vil som sagt gerne drøfte og overveje en ændring i de paragraffer, der er omtalt i det foreliggende lovforslag.

Lone Dybkjær (RV):

Da jeg gennemgik lovforslaget, var jeg ikke klar over, at straffelovrådet behandlede spørgsmålet i øjeblikket, og det forekommer mig rimeligt, navnlig hvis straffelovrådet kan blive færdig i begyndelsen af det nye år, at vi venter med endelig stillingtagen til lovforslaget, til vi har hørt også disse udtalelser. Jeg vil alligevel gerne fremsætte det radikale venstres bemærkninger til lovforslaget.

Det radikale venstre kan, på nær et par enkelte medlemmer, der forbeholder sig deres stilling, tilslutte sig det foreliggende lovforslag om ændring af den borgerlige straffelov. Vi skal her navnlig henholde os til retslægerådets udtalelser om de eventuelle risici, der fra lægelig side kunne antages at være forbundet med en ligestilling af homoseksuelle og heteroseksuelle forhold i straffeloven. Denne udtalelse er gennemgået i bemærkningerne til lovforslaget, og jeg skal derfor ikke gentage den her.

Jeg tror, det er meget vigtigt, at vi erkender — og navnlig som lovgivningsmagt drager de praktiske konsekvenser af denne erkendelse — at vi på forskellige områder har minoritetsgrupper, som med rette kan føle sig uretfærdigt behandlet af samfundet. Homoseksuelle personer er en sådan minoritetsgruppe, som har fået en særbehandling i vort samfund og har kunnet føle sig som en gruppe, man ikke rigtig ville vedkende sig. Denne tilstand må ophøre: homoseksuelle og heteroseksuelle personer må ligestilles efter loven.

Mange heteroseksuelle personer har utvivlsomt meget svært ved at forstå homoseksuelle personer. Andre betragter homoseksualitet som en sygdom, og atter andre er bange for, at mindreårige kan påvirkes således, at ellers heteroseksuelt orienterede personer bliver homoseksuelle. Det er der måske ikke noget at sige til, navnlig med den tys-tys holdning, der generelt har været omkring disse spørgsmål her i landet, måske særlig før i tiden. Det kan kun mere viden, mere oplysning, mere åben tale om problemerne råde bod på.

For os i dag er hovedspørgsmålet imidlertid, om der er en begrundelse for at opretholde forskellige aldersgrænser for homoseksuelle og heteroseksuelle personer, og det viser retslægerådets udtalelser at der ikke er.

I tilknytning hertil vil jeg dog gerne understrege, at jeg anser det for vigtigt, at § 223, stk. 2, den såkaldte forførelsesparagraf, opretholdes såvel for heteroseksuelle som for homoseksuelle forhold. Det må være muligt at straffe personer, der misbruger deres alder og erfaring over for unge.

Det er derfor med glæde, jeg på vegne af et flertal i den radikale gruppe kan tilslutte mig forslaget.

Da vi nu imidlertid er ved dette lovforslag og herved har fået lejlighed til at slå op på paragrafferne i den borgerlige straffelov om forbrydelser mod kønssædeligheden, kan et par generelle bemærkninger om hele kapitlet måske være på sin plads. En gennemlæsning indgiver nemlig i hvert fald mig fornemmelsen af, at der nok er nogle af paragrafferne, der bør moderniseres.

Her skal jeg bare fremhæve, at det ville være ønskeligt, om man kunne ændre lavalderen for seksuelle forhold til 14 år. Med den tidligere fysiske modning, der indtræffer i dag, må det forekomme helt rimeligt, at de 15 år ikke længere opretholdes. Retslægerådet har hertil nogle bemærkninger om, at den fysiske og psykiske modenhed ikke altid følges ad, og det må man give rådet ret i — det kan man for alle aldersgrupper påvise adskillige eksempler på — men det er vel egentlig ikke det, der er det afgørende. Det afgørende er, hvornår samfundet skal sætte ind med straffeforanstaltninger, og her forekommer det mig for såvel heteroseksuelles som homoseksuelles vedkommende, at en aldersgrænse på 14 år, i hvert tilfælde indtil vi hører nærmere, må være det mest rimelige.

Hagen Hagensen (KF):

Det, vi drøfter her i dag, er, som det allerede er nævnt af justitsministeren, det lovforslag, der blev fremsat af den daværende justitsminister i november i fjor, men som ikke nåede at komme frem til behandling.

Jeg skal ikke sige, at der ikke kan være grund til at se på disse forhold, og det er da højst sandsynligt, at der i vor tid, hvor så meget bedømmes på anden måde end før,